

[Justitsministeren]

Lovforslaget, der bygger på en betænkning fra 1992, har på den baggrund til formål at gennemføre en samlet tidssvarende regulering af massemediernes informationsdatabaser.

Lovforslaget indebærer, at såvel de trykte som de elektroniske massemediers informationsdatabaser undtages fra registerlovgivningens regler og i stedet undergives bestemmelserne i lovforslaget.

Det beror på en afvejning af på den ene side hensynet til presse- og informationsfriheden og på den anden side hensynet til beskyttelsen af privatlivets fred, i hvilket omfang massemediernes informationsdatabaser bør være undergivet retlig regulering.

På grundlag af en sådan afvejning foreslås det med hensyn til de redaktionelle informationsdatabaser, dvs. databaser, der alene må være tilgængelige for massemediets journalister og redaktionsmedarbejdere, at de skal anmeldes til Pressenævnet og Registertilsynet, og der fastsættes grænser for, hvor længe oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold må være i baserne.

Hvad angår de offentligt tilgængelige informationsdatabaser er der i forslaget bestemmelser om, hvilke oplysninger der må finde sig i baserne, om egenaces og om sletning, berigtigelse, ajourføring og gennemse.

Informationsdatabaser, der alene indeholder allerede offentliggjort stof, foreslås undtaget fra lovforslaget, således at de alene er reguleret af medieansvarsloven.

Lovforslaget vil på den baggrund indebære en retstilstand, der efter min opfattelse både tilgodeser informationsfriheden og pressens muligheder for at kunne tage ny teknik i brug i det journalistiske og redaktionelle arbejde og den enkeltes interesse i beskyttelsen af privatlivets fred.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og dets bemærkninger, skal jeg anbefale forslaget til Tingets velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene.**Spm. nr. S 634****1) Til indenrigsministeren af:****Pia Kjærsgaard (FP):**

»På hvilken måde får kommunalbestyrelser og lokalbefolkning indflydelse og information i forbindelse med placeringen af flygtningelandsbyerne, og overholdes by- og landzoneloven i den forbindelse?«

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Alle love, herunder planloven, vil selvfølgelig blive overholdt i forbindelse med etablering af flygtningelandsbyer.

Jeg lægger stor vægt på, at placeringen af flygtningelandsbyerne sker i samarbejde med kommunerne, og jeg lægger også meget stor vægt på, at lokalbefolkningen inddrages så meget, som det overhovedet er muligt.

For at tilvejebringe det fornødne plangrundlag påregnes det at udstede et landsplandirektiv, der skal omfatte bygningen af de første flygtningelandsbyer. I den forbindelse vil de pågældende kommunalbestyrelser blive hørt, og offentligheden vil blive orienteret. Baggrunden for dette er jo også, at der forud har fundet en behandling sted i kommunalbestyrelserne. Det er dem selv, der har peget på de grunde, som skal bruges til opførelsen.

I det forslag til ændring af lov om planlægning (tilvejebringelse af indkvarteringssteder for asylansøgere), lovforslag nr. L 239, som miljøministeren fremsatte den 17. marts 1993, er det fastsat, at der skal indhentes en udtalelse om det konkrete asylcenter hos kommunalbestyrelsen. Det er også fastsat, at der skal være en oplysningsvirksomhed over for lokalbefolkningen i forbindelse med etablering af et asylcenter.

Pia Kjærsgaard (FP):

Tak. Jeg noterede, at ministeren sagde, at befolkningen skulle orienteres. Det vil jeg godt have uddybet lidt af ministeren, for jeg mener, at befolkningen i langt højere grad skal høres, eventuelt ved afholdelse af folkeafstemninger rundt omkring lokalt.

Men det er måske også – og det kan man jo bare glæde sig over – en ny praksis, for det, der er foregået indtil nu, er stort set foregået hen over hovedet på både lokalpolitikere og også lokalbefolkning.

Der er et eksempel fra Hvalsø, hvor det medførte ret stor opstandelse, da man pludselig fandt ud af, at der skulle indkvarteres en hel